

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKLEP

X Ips 152/2013

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto: 15-07-2013	Sig. znak: 0/M3	
Vrednost:	Vredn:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-278/20M/16		

UPRavno SODIŠČE RS LJUBLJANA
10-07-2013
PREJETO DNE

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnica in sodnika Martina Lippai, kot predsednica, ter Peter Golob in Marko Prijatelj, kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Nike Hudej, kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE**, Pražakova 8, Ljubljana, ki jo zastopa predsednik Roman Završek, odvetnik v Ljubljani, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **reviziji tožeče stranke** zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije v Ljubljani I U 394/2012-19 z dne 21. 3. 2013,

na seji **4. julija 2013**

SKLENILO:

Revizija se zavrže.

OBRAZLOŽITEV:

1. Zoper v uvodu tega sklepa navedeno pravnomočno sodbo sodišča prve stopnje je tožeča stranka (revident) vložila revizijo, katere dovoljenost utemeljuje z razlogi iz 2. in 3. točke drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).
2. Revizija ni dovoljena.
3. Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 kot neutemeljeno zavrnilo revidentovo tožbo zoper odločbo Vrhovnega sodišča RS, Uradne osebe za dostop do informacij javnega značaja, št. Su 36-03/2011-55 z dne 14. 11. 2011. Z navedenim sklepom je bila zavrnjena revidentova zahteva za dostop do podatkov iz baze podatkov, ki jih je Vrhovno sodišče RS pripravilo za potrebe Davčne uprave RS v zvezi s poslovanjem odvetnikov, za posredovanje podatkov, za katerega odvetnika oziroma odvetniško družbo so bili podatki posredovani in za dostop do pravne podlage za vzpostavitev te baze. Prvi dve zahtevi sta bili zavrjnjeni, ker sta se nanašali na podatke, katerih razkritje bi pomenilo kršitev zaupnosti davčnega postopka ali davčne tajnosti, skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek (5. točka prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja), zahteva za dostop do pravne podlage za vzpostavitev baze pa je bila zavrnjena, ker organ informacije, ki ne obstaja v obliki dokumenta, ne more posredovati. Tožena stranka je z odločbo, št. 090-278/2011/9 z dne 9. 2. 2012, revidentovo pritožbo zoper izpodbijano odločbo zavrnila.
4. Po drugem odstavku 83. člena ZUS-1 je revizija dovoljena, če je izpolnjen eden izmed tam navedenih pogojev za njeno dovoljenost. Po ustaljeni upravnosodni praksi Vrhovnega sodišča je tako trditveno kot dokazno breme o izpolnjevanju pogojev za dovoljenost revizije na strani revidenta, saj revizije po uradni dolžnosti ni mogoče dovoliti. Ustavno sodišče RS je že v več sklepih (npr. Up-858/08 z dne 3. 6. 2008, Up-1124/08 z dne 23. 9. 2008, Up-1057/08 z dne 2. 4. 2009, Up-1186/08 z dne 23. 4. 2009 in Up-1808/08 z dne 17. 9. 2009) ugotovilo, da takšno stališče ni v nasprotju z Ustavo RS.
5. Revident uveljavlja dovoljenost revizije po 2. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1, po kateri je revizija dovoljena, če gre po vsebini zadeve za odločitev o

pomembnem pravnem vprašanju ali če odločba sodišča prve stopnje odstopa od sodne prakse Vrhovnega sodišča glede pravnega vprašanja, ki je bistveno za odločitev, ali če v sodni praksi sodišča prve stopnje o tem vprašanju ni enotnosti, Vrhovno sodišče pa o tem še ni odločalo.

6. Pomembnost pravnega vprašanja je po dikciji ZUS-1 treba presoјati glede na vsebino zadeve. Skladno z ustaljeno upravnosodno prakso Vrhovnega sodišča (npr. X Ips 286/2008 z dne 19. 6. 2008, X Ips 433/2007 z dne 23. 10. 2008, X Ips 655/2008 z dne 4. 12. 2008) in določbo prvega odstavka 367.a člena Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1 je dovoljenost revizije iz tega razloga podana le, če je odločitev o tem vprašanju pomembna za zagotovitev pravne varnosti, enotne uporabe prava ali za razvoj prava preko sodne prakse. Skladno z ustaljeno upravnosodno prakso Vrhovnega sodišča (npr. X Ips 433/2007 z dne 23. 10. 2008, X Ips 69/2009 z dne 19. 3. 2009, X Ips 592/2007 z dne 21. 5. 2009, X Ips 189/2009 z dne 4. 6. 2009) in z določbo četrtega odstavka 367.b člena ZPP mora revident natančno in konkretno navesti sporno pravno vprašanje in pravno pravilo, ki naj bi bilo prekršeno, okoliščine, ki kažejo na njegovo pomembnost, ter na kratko obrazložiti, zakaj je sodišče prve stopnje to vprašanje rešilo nezakonito; zatrjevane kršitve postopka mora opisati natančno in konkretno, na enak način pa mora izkazati tudi obstoj sodne prakse Vrhovnega sodišča, od katere naj bi odločitev odstopala, oziroma neenotnost sodne prakse. Če se revident sklicuje na sodno prakso Vrhovnega sodišča, mora navesti opravilne številke zadev, kopije sodnih odločb sodišč prve stopnje, na katere se sklicuje, pa mora reviziji priložiti.
7. Revident sicer uveljavlja, da gre v tej zadevi za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju, vendar tega vprašanja ni izpostavil skladno s trditvenim in dokaznim bremenom (pojasnjenim v 4. in 6. točki te obrazložitve). Revident namreč spornega vprašanja ni konkretno in natančno navedel, ni navedel pravnega pravila, ki naj bi bilo kršeno, ter tudi ni navedel okoliščin, ki kažejo na njegovo pomembnost, ter razlogov, zaradi katerih meni, da je v obravnavani zadevi sodišče to vprašanje rešilo nezakonito. S svojimi navedbami, da ima sodba pomanjkljivosti, zaradi katerih se ne more preizkusiti (izpodbijana sodba naj ne bi imela razlogov za stališče, da pravna podlaga za oblikovanje baze podatkov za postopek dostopa do informacij javnega značaja ni relevantna), oziroma so razlogi v zvezi s tem stališčem nejasni, revident zatrjuje bistveno kršitev pravil postopka, ki pa je vsebinski revizijski razlog (2. točka prvega odstavka 85. člena ZUS-1), in sama po sebi, brez natančne in konkretne opredelitve pomembnega pravnega vprašanja glede na zadevo, ni razlog za dovoljenost revizije. Glede na navedeno pogoj za dovoljenost revizije po 2. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1 ni izpolnjen.

8. Po presoji Vrhovnega sodišča revident tudi ni izkazal izpolnjevanja pogoja za dovoljenost revizije po 3. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1, po kateri je revizija dovoljena, če ima odločitev, ki se izpodbija v upravnem sporu, zelo hude posledice za stranko.
9. V zvezi s tem je namreč revident navedel, da ima odločitev, ki se izpodbija v upravnem sporu, zanj zelo hude posledice, saj v skladu z Zakonom o odvetništvu ter Statutom odvetniške zbornice Slovenije, spremlja in obravnava problematiko dela odvetnikov, skrbi za skladen razvoj odvetništva ter skrbi za poklicne in socialne interese svojih članov.
10. S temi navedbami revident zelo hudih posledic ni izkazal. Upošteva pravilo o trditvenem in dokaznem bremenu in ustaljeno upravnosodno prakso Vrhovnega sodišča (npr. X Ips 412/2009, X Ips 501/2009, X Ips 375/2010, X Ips 457/2010, X Ips 389/2011, X Ips 450/2011, X Ips 153/2012, X Ips 163/2012) bi moral navesti ne le, kakšne konkretne posledice ima zanj izpodbijana odločitev, temveč tudi subjektivno in objektivno konkretizirane razloge, zaradi katerih naj bi bile te posledice zanj (in ne za njegove člane) zelo hude, in vse to tudi izkazati. Revident tega ni storil, zato zatrjevanih zelo hudih posledic v smislu 3. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1 ni izkazal.
11. Ker revident ni izkazal izpolnjevanja uveljavljenih pogojev za dovoljenost revizije iz drugega odstavka 83. člena ZUS-1, je Vrhovno sodišče revizijo zavrglo kot nedovoljeno na podlagi 89. člena ZUS-1.
12. Ker revident v reviziji ni opredeljeno navedel stroškov (drugi odstavek 163. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1), in jih v revizijskem predlogu tudi ni zahteval, Vrhovno sodišče o stroških ni odločalo.

Ljubljana, 4. julij 2013

Predsednica senata:

Martina Lippai, l. r.

ta prepis je soglasen z izvirnikom

Podpis pristojnega delavca sodišča